

І чужому научайтесь,
Свого не чурайтесь...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
424-0807
УНС: 435-8740
— Тел. в Нью-Йорку: —
Варшави 7-4125
УНС: Варшави 7-5337

РІК LXXII. Ч. 228. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 9-го ГРУДНЯ 1965 10 ПЕНТИВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 9, 1965 No. 228. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 8 грудня 1965 року

В АМЕРИЦІ

УРАД ВІРШИВ ЗНАЧНО ЗМЕНШИТИ ЧИСЛО ДАЛЕКОСЯЖНИХ БОМБОВИКІВ, бо на їх місце розбудуватимуться далекосяжні ракети. Невдовзі число бомбовиків вийде до 1,500, але до 1971-го року їхнє число становитиме 250. Про це мав повідомити секретар оборони Роберт МакНамара 8-го грудня, коли мав подати ті місцевості, в яких будуть злітати військові бази. У ЗДА число злітаних військових баз вноситься 126, а за кордоном — 23. Конгрес вже давніше виступав проти плану Департаменту Оборони скасувати далекосяжні бомбовики та заступити їх далекосяжними ракетами. Представники Конгресу твердять, що не можна недоцінювати бомбовиків із пілотами, які мають перевагу над ракетами.

ЗОРГАНІЗОВАНЕ РОБІТНИЦТВО ВИМАГАЄ ШОТИЖНЯ 80,000 НОВИХ ВАРСТАТІВ ПРАЦІ, щоб можна було значно зменшити число безробітних. Виконавча Рада Американської Федерації Праці-Конгресу Індустрійних Організацій на нарадах в Сан-Франциско ствердила, що поволі зменшиться число безробітних, але щоб його можна було довести до нормального стану, і щоб можна було застосувати шораз нові робітні сили, які виходять на ринок праці, треба щотижня на 80,000 збільшувати число нових варстатів праці. Збільшувати число нових варстатів праці треба ще й тому, що нова технологія постійно зменшує число затрунених, бо працю людей виконують машини.

ДЖОРДЖ МІНІ КРИТИКУЄ РІШЕННЯ РАДИ ФЕДЕРАЛЬНОЇ РЕЗЕРВИ про збільшення дисконту у федеральних банках. Міні гадає, що президент Джонсон повинен вжити всіх засобів, щоб скасувати це рішення. Міні є головою Американської Федерації Праці-Конгресу Індустрійних Організацій. На його думку збільшені відсотки від позичок матимуть некорисний вплив на купівлю домі, авт, телевізійних апаратів. Зменшення закупів — це зменшення продукції і сповільнення темпа росту економіки. Міні каже, що Раді Федеральної Резерви контролюють банкі та бізнесмени. Рада має дбати про стабілізацію монетарної системи, а не служити банкірам.

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСТАВНИК КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ЗДА ХВАЛИТЬСЯ ЗБІЛЬШЕННЯМ ЧИСЛА ЧЛЕНІВ. Гас Голд казав, що, «як не хоче страшити американських людей», але мусить повідомити, що число членів його партії, яке вносило 10,000, збільшилося на 1,000 або 2,000 осіб від попереднього року. Коли Найвищий Суд ЗДА вирішив, що окремі члени Комунистичної партії не мусять реструтуватися як агенти СССР, ця цього вимагає закон про реструтування агентів чужих держав. Гас Голд перебуває в Шикаго у зв'язку з ювенцією цієї партії, яка запланована в Шикаго або Нью-Йорку.

ГОЛОВА СПІЛКИ ТРАНСПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ В НЬО ЙОРКУ ПЛАНУЄ СТРАЙК 15-го ГРУДНЯ. Майк Кейл заявляв, що страйк зможе початися вже 16-го грудня, а не 1-го січня, коли кінчається термін по праці, бо посади елект-Ліндсей образив його та зрівняв обов'язуючий контракт, який кінчається 31-го грудня 1965 року. Різні посередники стараються привести до порозуміння між Мискою Управою і робітничою спілкою, але поки що не знають, чи ця справа скінчиться. Страйкувати мали 6 робітників на підземках і міських автобусах. Транспорт був би тоді вповні спаралізований.

У СВІТІ

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОСИВ ЗБІЛЬШЕННЯ свого військового бюджету на 5%, себто на 600 мільйонів доларів до суми 14,800,000,000 дол. Советський міністер фінансів Василь Гарбузов, звітуючи перед Верховним Советом про бюджет на наступний рік, пояснював потребу збільшення військового бюджету погіршенням міжнародної ситуації внаслідок «імперіалістичних» зазіхань на світі. Гарбузов твердив, що все одне советський військовий бюджет становитиме всього 12,8% всіх бюджетових витраток у наступному році. Західні коментатори одностайно стверджують, що витрати на військові цілі були завжди скриті у советському бюджеті під різними іншими позиціями і що тому офіційні заяви в цій справі не є вірні.

ПОЛІТИЧНА КОМІСІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ПРИЙНЯЛА 78 голосами проти 1 голосу Португалії при 16, що стрималась і в неприязності Південно-африканського Союзу — вже 28 з черги резолюції проти біло-расистської політики у названому Союзі. Резолюція закликає до повного ізолювання Південно-африканського Союзу та бойкотування його політично і економічно. Америка й усі інші західні країни стримались.

„ТУНА 8“ ЗНОВУ НЕ ЗУМІЛА ОСІСТИ на Місяці, тільки поторохилася, вдаривши об поверхню Місяця о год. 12 і 51 хвилини ночі з минулого понеділка на вівторок. Таким чином не вдалася вже восьма з черги советська спроба вислати на Місяць космічний корабель. Правильно обрховано час лету й освітлення Місяця та правильно визначено місце, в якому та ракета має осісти, але советським ученим не вдалося це розв'язати проблеми — як узгодити час, коли космічний корабель має застосувати свої автоматичні гальми, в якій віддалі від Місяця.

БРИТАНСЬКИЙ УРАД ПЛАНУЄ або довести до упадку біло-расистський режим Ісма Сміта в Родезії внаслідку економічного й політичного натиску, або заморити її зі Смітом на базі ревізії тамашової конституції й принципової угоди на ступневу участь чорних автохтонів в правлінні. Британський уряд Гарольда Вілсона з одного боку не хоче допустити, щоб з Британського Коммонвелту виступили 9 африканських держав, які загрожали таким виступленням, якщо Британія не вживе рішучих заходів проти Родезії, з другого — хоче зберегти в справі Родезії двопартійну політику разом з консерватистами.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ СУКАРНО ВИСТУПИВ ВІСНОВИЩЕМ дуже гостро проти комуністів у зв'язку з невдачою спробою державного перевороту 1 жовтня ц. р. Сукарно назвав комуністів „шкурами, які з'їли кусень торта, але згодом хотіли надригати стовп, на якому опирався державний". Він закликав до арештування винуватців комуністів і поставлення їх під суд. Лідера комуністів, Д. Н. Айдіта буди-то арештували на летищі: недавно була вістка про його смерть.

МАРОККО РІШИЛО ЗІРВАТИ дипломатичні взаємини з Сирією. Напружені також відносини між Марокко й другою арабською державою — Ліваном. Безпосередня причина цього конфлікту — гострі критичні голоси сирійської й ліванської преси у зв'язку з тасмичним скопленням на вулиці в Парижі марокканського політичного емігранта Мехді Бен Барки.

Джеміні 7 підвищив свою орбіту, щоб влетіти зустріч з Джеміні 6

Гюстон, Техас. — 7-го грудня астронавти Джеміні 7 за допомогою ракети підвищили орбіту свого космічного корабля, готуючись до зустрічі із Джеміні 6, який мав вилетіти в космос 8-го дня після випускнення Джеміні 7. — це значить в неділю, 12-го грудня. Але на Землі справи децю змінилися, і 8-го грудня заявили, що випускнення Джеміні 6 готово відбутися згідно з первісним планом, це значить 9-го дня після випускнення Джеміні 7 — 13-го грудня, бо виявилось, що космічний не діє так, як треба, і мусять його на-

правити. Астронавти Джеміні 7 Френк Ворман і Джеймс Лавелл сплять в нормальному визначеному на це часі і то в спідному одні. Вони споживають харчі, слухають радіових передач з музикою та виконують всі ті завдання, що були їм доручені. Тільки не можуть поглитися, і їм вже п'ять днів ростуть бороди й ауса. Джеміні 7 літає в орбіті, найнижча віддалі якої від Землі вноситься 146,6 милі, а найвища — 196. Перед зустріччю із Джеміні 6 будуть ще дальші зміни орбіти Джеміні 7.

Спільна Конгресова Економічна Комісія веде слідство в справі збільшення дисконту

Вашингтон. — Голова Спільної Конгресової Економічної Комісії — конгресмен Вайт Петман, зарядив 7-го грудня слідство в справі збільшення Ради Федеральної Резерви, згідно з яким збільшено на 0,5% дисконт від позичок, які видають федеральні банки. Проти збільшення Ради Федеральної Резерви протестував президент Джонсон, який в понеділок 6-го грудня на своїй фармі в Техасі конферував з головою Ради Вільямом МакЧесні Мартіном. В Нью-Йорку висловив недовіреність в цій справі й президент Гомфрі, який нарікав на те, що Рада не узгодилася свого рішення з Президентом. Президент заявив, що рішення Ради є невідчужиме, бо треба було викінчити в січні 1966-го року, коли він буде видатки на но-

вий фінансовий рік, який почнеться 1-го липня 1966. Зараджуючи слідство в цій справі конгресмен Петман сказав: „Вже найближчий час встановити, хто стоїть на чолі цієї країни — Рада Резерви, чи Президент?“. Слідство має виявити, які причини довели до того, що Рада Федеральної Резерви більшістю 4-ох до 3-ох голосів збільшила дисконт, не узгодившись свого рішення з Президентом, Радою Директорів та з іншими чинниками. Слідство в справі рішення Ради Резерви відбувається часто, тепер ця справа цікава тим, що це слідство відбувається тоді, коли не працює Конгрес. Президент в засаді не є проти збільшення дисконту, але він хотів би, щоб воно було вирішене аж в січні 1966-го року, або й ще пізніше.

Авторський день адв. Івана Панчука в УНС і „Свободі“



Адв. Іван Панчук з дружиною на відвідинках в гол канцелярії УНС. Стоять (зліва): гол. представник УНС Йосиф Лисогір, адв. Панчук, гол. касир УНС і завідувач Фонду Луки Мишуги Роман Слободян та гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох. Сидить пані Панчук.

Джерзі Сіті. — Вівторок 7-го грудня був, можна б сказати, „авторським днем“ відомого нашого громадянина, колишнього довголітнього голови Злученого Українського Американського Допомогового Комітету й тепер голови Статутної Комісії Українського Народного Союзу, адв. Івана Панчука з Дітройту в головній канцелярії УНС та „Свободи“ з нагоди випуску його англомовної праці „Заповіт Тараса Шевченка“. Книжка появилася у в-ні „Свободи“ коштом фонду покойного д-ра Луки Мишуги, який в своєму завішанні призначив свої опадніости на публікацію українських книжок англійською мовою. Фондом д-ра Луки Мишуги завідує найдавніший приятель покойного, гол. касир УНС п. Роман Слободян. Книжка Івана Панчука є вже другою, яка появилася коштом того фонду: першою була англомовна Антологія українських оповідань. Адв. Іван Панчук, що є синдиком великої забезпеченої компанії, перебуває тепер в Нью-Йорку на нарадах Асоціації синдиків забезпечення на життя, які відбуваються в готелі Валдорф Асторія та на яких він має доповідь. Ко-ристанцю з цієї нагоди, адв. Іван Панчук із своєю дружиною Галиною відвідав гол. канцелярію УНС та

„Свободу“, знайомлючись із тількищо випущеною з друку своєю працею та спільно плануючи її поширення. Книжка Ів. Панчука „Шевченків Заповіт“ є джерельною студією генези і розуміння „Заповіту“ та того тла, на якому він був створений. Крім передмови та заповіту в оригіналі і перекладі, вона має такі розділи: „Шевченкова поезія“, „Три літа“, „Радіо 1845“, „Вплив Біблії“, „Могили“, „Степи“, „Дніпро“, „Україна: назва, обшир, населення“, „Чар України“, „Українська панорама“, „Україна під царями“, „Україна під комісарами“, „Шевченкова Україна“, „Як гот сігн“, та вікні, які вперше перекладає і список опублікованих перекладів Шевченкова „Заповіту“. Книжка має 146 сторінок і коштує — в паперовій опра-ві два долари. Замовляти можна в книгарні „Свободи“. Адвокат і пані Панчук під час своїх відвідин УНС і „Свободи“ живо інтересувались також іншими новими публікаціями з Шевченківства та інших діланок. Крім своєї професійної праці та громадської активності, адв. Іван Панчук не тільки інтересується, але й великим ентузіазмом дослідив українського минулого, зокрема своєї вулжкої батьківщини Буковини, з якої походять його батьки. Він сам народився в Канаді.

ПАПА ПРОГОЛОСИВ ОСТАННІ 4 ДЕКРЕТИ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ — СКАСОВАНО АНАТЕМИ РИМУ Й ЦАРГОРОДУ З 1054 РОКУ



Соборові Отці й інші учасники Другого Ватиканського Собору виходять після закінчення нарад в дні 7 грудня ц. р. з Базиліки св. Петра у Ватикані, в якій відбувалися сесії цього чотирічного Собору.

Рим. — На урочистій церемонії в соборі св. Петра у Римі у вівторок 7 грудня Папа Павло VI проголосив останні чотири декрети з посеред 16-ох, що їх прийняв Другий Ватиканський Собор, від часу, як він зішлювався 11 жовтня 1962 року вперше, скликаний Папою Іваном XXIII. Ці останні декрети стосуються Свободи совісті, Церкви в новітньому часі, місії служби та ролі духовенства. Переведено останні голосування у прийнятті 2,399 отців Собору кардиналів, митрополитів, архієпископів, єпископів та ігуменів монашеских чинів, членів Другого Ватиканського Собору. Тільки 70 консервативних духовників за-явилися проти декрету про свободу вірування і тільки 75 голосів було проти декрету про Церкву в модерному світі. В декреті про Церкву в модерному світі не з'ясовано всіх справ, заторкуваних у дебатах, між іншим — не згадано про становище Церкви у відношенні до проблеми контролю народин, Натякнувши на ці тимчасово промовчані справи — Папа заявив у своїй промові, що „про них не забудеться“. — Однак найбільшу увагу в тому дні притягувала церемонія скасування анатеми, що й Папа Лев IX кинув був на царгородського патріарха Михайла Керуларія в 1054 році у зв'язку з тодішнім гострим спором, що виник між ними доволі інтерпретації вірних

Косигін закидає ЗДА „войовничість“, Раск виключає концесії комуністам у В'єтнамі

Москва. — Советський прем'єр Алексій Косигін гостро заатакував З'єднані Держави за їх закордонну політику, закінчуючи їм, що вони „напружують міжнародну атмосферу“, завдяки чому „гнобителям а не гнобленим“, що вони озброїли і далі зброєю Західну Німеччину, що вони нацькують Західну Німеччину проти Советського Союзу, Польщі й Чехо-Словаччини. Косигін зробив свої грізні заваги на адресу Америки у близько двогодинному інтерв'ю, що його дав представникові „Нью-Йорк Таймсу“, Джеймсу Рестону. Те інтерв'ю було скореговане й одобрено більшістю, заки зазначив американський публіцист передз його до свого щоденника. Рестон зауважує, що коли він звернув увагу Косигіна, що той подає цілком фальшивий образ Америки і її політики. Косигін не звернув на це навіть уваги і продовжував свої закиди проаган-

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

КІНЦЕВІ ПЕРЕСЛУХАННЯ КОРОЛІВСЬКОЇ КОМІСІЇ КАНАДИ

Торонто. — Тут відбулися в дні 30 листопада до 3-го грудня ц. р. переслухання Королівської Комісії для справ двоєвності Канади, в яких узяв участь проф. Я. Рудницький як член Комісії. З українських товариств і установ були переслухані: МУНО Канади, Союз Українців Самостійників (СУС), Ліга Визволення України. Меморандум Наукового Т-ва ім. Шевченка Комісії прийняла до відома без публічного переслухання. Крім національних українських організацій Канади перед Комісією були „прогресивні“ Об'єднані Канадці разом із Канадською Радою національних груп, Королівська Комісія відбуде свої кінцеві переслухання ще в Едмонтоні (6-7 грудня), в Вінніпегу (9-10 грудня) й Оттаві (13-15 грудня). Де-кілька українських установ і організацій зголосилися на ці переслухання.

ПРОФ. ОМ. ПРИПАК ДОПОВІДАТИМЕ В УВАН ПРО „СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ“

Нью-Йорк. — Українська вільна Академія Наук відбуде в суботу 18 грудня о год. 6 вечора пленарну конференцію з доповіддю професора Гарвардського університету д-ра Омеляна Припака на тему „Автор Слова о полку Ігореві...“ Конференція буде влаштована в рамках відзначення 15-річчя УВАН у ЗДА і проходитьиме в будинку Академії при 206 Вест 100 вулиці в Нью-Йорку.

ЗБОРИ ПРИХИЛЬНИКІВ І ЧЛЕНІВ ФКУ НЬО ЙОРКУ І ОКОЛИЦЬ

Нью-Йорк. — В неділю 12-го грудня ц. р. о годіні 3-ій по полудні в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 78-та вулиця відбудуться збори фундаторів катедри українознавства міста Нью-Йорку і таких околиць: Менгеттен, Бруклін-Північ, Бруклін-Південь, Бронкс, Квінс і Стетен Айленд та Йонкерс. До участі в зборах запрошуються також тих місцевих громадян, які ще не мали змоги стати фундаторами катедри, але котрі бажають активно включитися в працю Фонду Катедри Українознавства (ФКУ). Щільно зборів та його ідеології, у першій своїй доповіді, що відбулася

В Шикаго відбувся Союзний День Подяки

Шикаго. — В неділю, 5 грудня, тут у приміщенні Клубу „Левів“ відбулося союзове прийняття-бенкет, метою якого була подяка та відзначення заслуг діячів, які найбільше служили для росту та розбудови УНСОюзу в його минулому, опівілому році. Бенкет влаштував Округний Комітет Відділів УНСОюзу шикагівської округи. Розпочався він молитвою, яку провів місцевий парох Впр. о. Йосиф Шарий. Бенкет відкрив голова Округу Микола Олек, який, після прийняття прийнятих отців, гостей та членів ескаутів УНСОюзу — гол. представника Йосифа Лисогора і гол. секретаря Ярослава Падох, віддав керму вчора в руки майстрів церемонії гол. радної Олени Олек та гол. контролера Івана Іванчука. Гостям представили почесних гостей, поміж якими знайшлось багато місцевих союзних діячів, зокрема членів Головного уряду, а саме заступник гол. представника, Степан Курюпас, гол. контролер Петро Пуцільо й Іван Іванчук та гол. радні Олена Олек, Тарас Шлікула і Мирон Курюпас, заслужені організатори УНСОюзу Микола Ткачук і Михайло Ольшанський і інші. Після лаского промовляв гол. секретар Ярослав Падох, який, навізавши до вікової традиції свята подяки, підмітив, що для деякого це свято є не тільки 350-річною традицією, але реальною дійсністю і радстю. Для деякого його перше свято подяки на цій гостинній землі відбулося 35, а для деякого тільки 15 років тому. Тим ближче нам це, союзне свято подяки, бо на ньому відмічусь важливі заслуги відданих союзних діячів, які жертвували, часто коштом свого здоров'я, працями для постійного росту нашої найстаршої установи. Опісля задала співачка Ліліяна Опішана відспівала декілька народних пісень при аккомпаніменті проф. Василя

Шути. Співачка з гордістю 22 Відділу УНСОюзу, якого є членкою. Потім вітав приїзних та дякував аранжерам свята заст. гол. представника інж. Степан Курюпас, після чого виступив промовою гол. представник Йосиф Лисогір. Він з признанням висловлює про влаштування цього союзного бенкету й то в час, коли він та гол. секретар УНСОюзу прибули до Шикага, щоб відіграти важливу передконвенційну нараду з метою, щоб чергова конвенція, яка вперше відбувається в Шикаго, закінчилася повним успіхом. Промовець відмітив велику вагу кожної чотирічної конвенції в житті не тільки УНСОюзу, але всієї нашої громади, і значення якої тісно пов'язані з ростом УНСОюзу. Після цього відбулося вручення почесних нагород за заслуги в минулорічній ювілейній кампанії УНСОюзу. Золоту ювілейну відзнаку УНСОюзу одержали за свої виймовні заслуги такі шикагівські діячі: Михайло Ольшанський, який здобув 109 членів, Лев Боднар (100 членів), Михайло Семків (63), Микола Ткачук (63), Тарас Шлікула (62), і Петро Пуцільо (57). Срібні відзнаки здобули в минулому році: пані Олена Олек (30), інж. Михайло Харіп (29) та інж. Степан Курюпас (27), а бронзову відзнаку одержали: І. Мелішшин (18), М. Сенік (16), проф. І. Кривак (12), Т. Носівчук (11) та Б. Вовчик, П. Плетько, П. Куліш, і проф. М. Курюпас, які здобули по десять членів. Крім того М. Ольшанський та інж. М. Харіп здобули почесну-плетку членів Клубу Заслужених Союзців. Плетку здобула також шикагівська округа за своє першество щодо кількості здобутих членів. Союзне свято подяки закінчилося молитвою, яку провів о. Кулик, парох місцевих української православної церкви.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For U.N.A. members monthly \$6.50.

Address: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Приємник престижу де Голля

Недільні президентські вибори у Франції стали великою несподіванкою як для прихильників, так і для противників де Голля, але найбільшою несподіванкою вони були, мабуть, для нього самого. Він так глибоко вірив у свій німб в народі, у свою глибоку виконаність й беззахисну популярність, у свою незаступність на становищі керівника держави, що не міг майже ніякої передвиборчої кампанії, бувши певним, що в першому ж голосуванні відстане потрібних для виборчої ординації понад 50% голосів. Він вимагав від французів „масового підтвердження“, що вони бажають мати його у державному проводі, а його довірені твердили, що він уважатиме за таке „масове підтвердження“ — 60% голосів. Однак він дістав їх тільки 43.9%, і опинився в меншості у відношенні до суми голосів, відданих за його противників.

Таким чином розвинулась легенда, начебто величезна більшість французького народу все ще за де Голля. Очевидно, якщо де Голль стане до тісного вибору 19-го цього місяця, то буде обраний великою більшістю голосів, але самий факт, що він мусить аж у тісних виборах змагатися за перемогу, та ще й із представником лівиці, Франсуа Миттераном, що його підтримують комуністи і що його перемога залежить головню від тих голосів, які в першому голосуванні впали на представника демократичного центру, Жана Леканоу, — стигас де Голля з п'єдесталу надпартійного, всенародного лідера, який твердив, що знічевня значення політичних партій. Де Голль був і залишився символом стабільності політичних відносин у Франції, але перестав бути символом повного злиття понять французької нації і держави, перестав бути символом всенародного змагання Франції до відродження її колишньої великодержавницької величі.

Французькі й закордонні коментатори вказують на багато причин такого несприятливого для де Голля результату голосування. Сучасні французи не люблять, коли політичний глумець зовнішнього світу XIV з 17-го століття „Держави — це я“ переноситься у дійсність половини 20-го століття. Французи — люди дуже практичні, вони не розуміють містичних поглядів про майбутню велич з таким практичним наслідком в теперішньому, що Франція опинилася у конфлікті з п'ятьма іншими членами Європейської Економічної Спільноти та з 14-ма іншими країнами — членами Атлантичного Союзу (НАТО). Французи, як виявилось у виборах, не вірять у теорію самовистачальності атомової оборонної сили Франції і не вірять у можливість принайти Франції з СРСР. Очевидно, кожний, хто голосував за одного з 5-ох противників де Голля, робив це з інших причин. Але кожного з них де Голль колись насторожив проти себе. Не можна також дивуватися, що французи не квапилися голосувати за 75-літнього де Голля, що мав би правити 5-ою Республікою до 82-го року життя.

Не відомо ще, які висновки витягне де Голль з невеликого голосування для своєї дальшої політики, якщо залишиться президентом Франції. Але добре було б, щоб він послухався поради англійського карикатуриста, і з головою, оповитою хмарами, нахилився і подивився на помешаного де Голля на землі.

На експорт — с, в Україні — нема

В інформаційних бюлетенях советських амбасад за кордоном було подано останнім часом за московською пресою агенцією „Новості“ повідомлення: „Українська книжка за кордоном“. В цьому повідомленні йшла мова про те, яким то попитом вітаються за кордоном українські книжки, що їх видається на Україні і розсилається з Києва в різні країни світу на замовлення чужоземних книгарень. З поданої інформації виходило б, що розходяться українські книжки, нібито замовляють чужоземні книжарні, до 85 країн світу, і що протягом лише дев'ятих місяців 1965 року експортовано з України понад мільйон примірників.

Як і кожна інспірована московськими пропагандистами інформація, згадане повідомлення побудоване на неправдивих даних. Найперше, не розсилається українських книжок за кордон з України, Києва, Харкова чи Львова, але тільки з Москви через всеосяжне об'єднання п. н. „Міжнародна Книга“, яке, як стало відомо тепер із „Мемуарів Пеньковського“, є однією з експозитур московського КГБ. Не відповідає правді також твердження, що ці книжки висилаються на „замовлення“ чужоземних книгарень: їх розсилається за встановленим КГБ ключем з Москви до численних советських таки книгарень по всіх-усюдах світу, або ж їхніх філій, що діють інколи й під фірмою приватних книгарень. Відповідає правді тільки твердження, що йдуть українські книжки за кордон масово, і то навіть до таких країн, як Північний В'єтнам, Гвінея, Монголія та інші, де ледве чи живуть які українці.

Промовчано в бюлетені цілком дійсне становище з українською книжкою в самій тій Україні і в тих республіках СРСР, де живуть мільйони українців. Не згадано ні словом про те, що кількість видаваних українською мовою книжок в Українській ССР зменшується з кожним роком, і що водночас із цим збільшується кількість видань, друкованих російською мовою.

Вихваляється Москва великим попитом на українську книжку в усьому світі в той час, як на Україні — згідно з листами, друкованими в советських газетах, бажану українську книжку важко роздобути, бо її тираж звичайно дає три-п'ять тисяч, а то й сто чи п'ятсот примірників на понад 42 мільйони населення УССР; що видана одного дня книжка через кілька днів зникає з книгарських полиць, і її за ніякі гроші роздобути не можна. З цього погляду на Україні панує справжній голод на українську книжку, якого ні режим, ні його видавництва не стараються заспокоїти. І в той же час сотні тисяч потрібних для українців книжок ідуть за кордон, щоб залучитися по книгарнях у тих країнах, де ніхто їх не купує.

Ще гірша ситуація з українською книжкою в багатьох інших республіках СРСР чи областях РСФСР, як, наприклад, на Кубані, в Сибіру, в Казахстані, де живуть сотні тисяч, а то й мільйони українців. Всюди там українці, які це знову ж відомо з листів до редакції советських газет, цілком позбавлені українського друкованого слова і не мають можливості одержувати українських книжок, бо їх просто немає, — на Україні вони вже вичерпані, а решта пішла за кордон.

Така дійсність в Україні, що була і залишається колонією Москви, із якої можна експортувати все — і пшеницю, і вугілля, і книжки в той час, як їх немає для самих українців.

М. Чирковський

ЕКОНОМІКА В НЕОФІЦІЙНІЙ ВІЙНІ

Восні події у В'єтнамі у великій мірі вплинули на господарські процеси в ЗСД — прискорили й загострили їх. Війна поширюється, зростають втрати, мільярди голосів за посилення військових акцій ЗСД, хоч ніхто не сподівається скорого закінчення воєнних дій. Тим то під впливом урядових змагань піднімається воєнний потенціал на чораз вищий рівень, автоматично збільшуються й розмах господарських дій, як матеріальної бази воєнного потенціалу.

Затруднення виробничих ресурсів, робітної сили, капіталу і сировини зближаються в ЗСД до стану т. зв. повного їх використання. Безробіття в останніх двох тижнях зійшло на найнижчий рівень від 1952-го року, заробітків підвищилися.

Щоб не відставати від росту запотребування, робиться чораз нові інвестиції, акційні спілки викидаються на ринок чораз нові видання цінних паперів. Ростуть спекуляційні операції, росте й інфляційна напруга. Нові кредитні банки призначають у неймовірно високих розмірах, розділяють торгівлю, з огляду на зменшені заробітки населення, побила всі попередні рекорди.

Усі ці моменти господарського розгону взаємно пов'язані і один одного прискорюють, а всі разом сприяють воєнним діям, хоч і відбуваються ті дії за тисячі кілометрів від внутрішнього ринку.

Як завжди буває в період воєнного повного використання ресурсів і виробничих засобів, найбільша небезпека криється в можливості нагальної інфляції.

Щоб протидіяти небезпеці надто розігрітого господарського росту, уряд ЗСД вдався до деяких заходів, які викликали різку реакцію.

Найбільш актуальною в останніх двох тижнях була державна акція проти планованого підвищення цін на алюміній і мідь. Довідавшись про цей плян продуцентів двох надзвичайно важливих промислових матеріалів, Вашингтон рішив із державних резервів кинути на ринок по 200.000 тонн алюмінію і міді, щоб згідно з економічним законом збити на них ціни. При цьому Уряд зовсім не приховував своєї цілі: не допустити до заохочення цін і тим самим відвернути небезпеку зросту інфляції в період міжнародних ускладнень.

Зчинився крик, мовляв, уряд надумався своєї влади, звинаючи свободу індивідуального підприємства. Однак правда дещо інакша.

Поперше, в минулому Уряд під час воєнної інфляції натурно звичайно заморожував ціни та платні і раціоналізував ресурси. Вашингтон зробив кудись ліберальніше: він нічого не регламентував, а тільки посередньо припинив плянований ріст цін на алюміній і мідь.

Подруге, ніхто з проду-

центів алюмінію не протестував, коли в минулому Уряд закуповував цей продукт понад рівень нормального урядового запотребування тільки для того, щоб сприяти розвитку індустрії. Тож ніхто не може запевнити права Уряду продавати надлишки своїх запасів алюмінію і міді, коли йому це видається доцільним, тим більше, коли він закуповував їх з метою стабілізації і фактичної допомоги підприємствам.

Подібних заходів для відкриття ринкового балансу уживав теперішній Уряд і в недавньому минулому, зокрема президент Джонсон шляхом „особистих дипломатій“ не допустив до страйку сталевих робітників. Хоч може занадто поблажливою є демократи супроти професійних спілок, які виявляють надмірні апетити до платені і додаткових бонусів, що виразно підсумовують інфляцію.

В цьому останньому випадку може доцільніше вчинити Конгрес, не виключивши із закону Тафта-Гартлі точки 14 Б, що дає можливість окремим стейтам заборонити існування в поодиноких підприємствах юніонів клівти, до яких мусив би належати кожний робітник, що там працює. Тобто точка 14 Б дозволяє робітникам працювати в даному підприємстві, не належачи до професійної спілки. Ця постанова в значній мірі послаблювала спілки, і вони вже довгий час намагалися всіма засобами точку 14 Б усунути. Таким чином сила професійних спілок стала б куди більшою, і вони мали б змогу своєю агресивністю чораз вище піднімати платні та виробничі кошти, тим самим загострюючи небезпеку інфляції.

Маючи власне цю проблему на увазі, Конгрес задержав точку 14 Б і зігнорував домагання провідників професійних спілок піднести мінімальну платню за годину праці з \$1.25 до \$1.50 як економічною небезпечне і несприятливе.

Економісти сушать собі голови над тим, як не допустити розвитку інфляції і одночасно продовжувати господарський просперитет в період воєнної напруги господарських процесів. Завдання нелегке. Недавно виступив з порадами в цій справі Артур Бірне, колишній економічний радник президента Айсенауера. Він рекомендував як протиінфляційний захід скорочення державних витратків і ступеневе, але постійне обниження податків.

Однак Бірне в дечому не мав рації, бо голи і тепер сподіватися скорочення державних витратків, коли конфлікт у В'єтнамі чораз більше загострюється і годі обнулювати податки, коли воєнної оборонні витратки з кожним днем зростають, а публічна заборгованість накопичується.

Яких засобів вживає Уряд в обличчя воєнних подій, покаже найближча майбутність.

Роман Голіан

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ У ФРАНЦІЇ

(2)

Франсуа Митеран, 49 років, з родини залізничника, адвокат, посол, посаджений Шато. Шінон, кол. міністер юстиції, внутрішніх справ, колоній і комбатант. Голова партії УДСР, нині складової частини Федерації демократів і радикалів — соціалістів. Уклав виборний договір з комуністичною партією, як речник „лівого фронту“. Заявляється за Європою, але „не Європою технократів та монополіст“, і за вірністю Атлантичному Союзові. Виступав за „демократичну планіфікацію господарства“ та широку розбудову шкільництва, промислу, житлового будівництва. На його погляд: „Де Голль — це лад, що створився аварією“.

П'єр Марселіє — 55 років, з родини середніх землевласників. Учасник резистансу, адвокат при державній Раді й при Касаційному Трибуналі. Сенатор, голова Комісії конституційних законів. Безпартійний. Зв'язаний з колами великої й середньої буржуазії та замощеного селянства. Закладає де Голлеві вибуху гордості й авторитаризму. За його словами: „Де Голль не має чим чванитися, бо все, що він нібито створив, є лиш продовженням того, що започаткувала 4-та Республіка. П'ята Республіка де Голля лише змарнувала „наслідство по батькові“ і зломала римський договір про Спільний Ринок. Можливо, що Європу врятують селяни, але не в теперішній уряд“.

Жан Тіксес-Ваньякур, — 58 років, адвокат, кол. секретар інформації в уряді Петена. Двократний посол до парламенту. Оборонець в політичних процесах протиголівців, зокрема ген. Салана. Ставленець крайньої — лівих кіл. Фантастично ненавидить де Голля, якого атакує публічно з ідкою злобою, викликаючи на прилюдну дискусію.

Марсель Варбю, — 58 років, з білої робітничої родини, дрібний промисловець, батько 12 дітей. Резистант і кол. в'язень Вухенвальду. Кол. посол Конституанти з 1946 р. Провідник братерства між людьми, творення „спільної праці“ і житлового будівництва для найбідніших. У постійній боротьбі з державною адміністрацією. Його прихильники обіхали цілу Францію, щоб зібрати 117 підписів від посаджених та кантональних радників, потрібних для зголошення його кандидатури, і роздобути фонди на виборчу кампанію.

Як на акцію опозиції реагують де Голль і його прихильники? Партія голлістів разом з „популістами“ з інших парламентарних груп має в парламенті більшість і чималі впливи в терені. З доручення де Голля виборча акція з його татеру мусила діяти якнайтихіше, користуючись по змові агітаторів з-поза партійних кіл. Виходячи із становища сили і особистого престижу, сам де Голль до останнього часу не виступав

(Кієв)

● Карієвська гребля на прикордонні Замбії і Родезії, яка здобула тепер міжнародний розголос внаслідок конфлікту з біло-ракетним урядом Ісмаїла Сміта, була відкрита 17-го травня 1966 р. на великій церемонії з участю короля Катери Сілангве. Гребля коштувала 220 мільйонів дол., будувалась італійською компанією „Віска“ вона на 420 ступів від моря. Будувалась 2.000 європейських і 8.000 африканських робітників, а як агітували в ході роботи 87 билих і 125 чорних. Фінансувала Англія.

НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ В МОСКОВСЬКИХ РЕСТОРАНАХ

У швейцарському тижневику „Ді Вельтхоке“ (ч. 1667 з 22 жовтня ц. р.), надруковано статтю Ганса Машарти про Москву під поданням інше заголовком: „Немає нічого смачнішого від кашубської“. Поданою й у вілному перекладі. Призвине денного в статті українця запевню вгадає, бо хіба автор не хотів би зрадити свого приятеля.

Григорій Андрійович Слободський — українець з Києва, за фахом інженер-механік, 45 років, одружений і має трьох дітей. Коли в випадковому познайомився з ним у ресторані „Араґві“, він був у Москві службовою, в „командировці“. Згодом він став добрим другом. Коли він розпоряджався вільним часом, він відвідував мене або викликав телефоном, і ми зустрічалися при скляній вина або при пляшці горілки.

Г. Слободський мав у Москві двоє колег, але не мав друзів. Він не любив москалів. „Москалі“, — сказав він одного разу — „черстві і темні, так як іхній край. Главною на Москву. Це 7-мільйонне село, замешане змішаними селянами. Ніхто культура їх не торкувала. Ось дивитися, — кинув він головою до одного стола, де сиділо п'яне товариство урядовців, що разом із своїми жінками їло, кричало і жестикулювало. — так виглядають росіяни, пануючі люди: бовдурі необесані. Але вони звичайно — директори фабрик і радгоспів на Україні, в Литві, Вірменії, Казахстані і на Далекому Сході. Скрізь москалі, скрізь вони командують. Але якщо трапиться якийсь лихо, збіжжя, де-які зогини чи порявки машини, тоді винні українці, узбеки, латиші, молдавани“.

Г. А. Слободський — український патріот. Для нього Київ — найкраще місто в цілому Советському Союзі, і коли він мірє про прогулянку в травні над Дніпро, до якої мене запросив, його очі блищать від радості. Його антипатія до москалів, яку він поділяє з багатьма своїми земляками, родиться з почуття вишности, з темпераменту, освіти, культури і традиції. Те, що він завжди при зустрічі цілував мою дружину в руку, не було його звичкою. Цим він ніби хотів доказати: ми, українці, знаємо, що кому належить, у нас манери, ми не дикунки такі, як москалі“.

Таке почуття вишности проти москалів виявляють вірмени і грузини. Їх відсоток серед населення столиці СРСР, порівняно з іншими національностями, високий. До них москалі відносяться з певним респектом, не так тому, що багато з них є мистцями сцени, радіо і телевізії, професорами і доцентами в московських вищих школах, але більше тому, що вони виявляють продовжений і набутий торговельний талант. Вірмени і грузини не легально помагають промислові і торгівлі сирівцями та підфабрикатами, яких дуже важко доставити, доставляючи їх швидко

(Закінчення на стор. 4-й)

Далі автор описує сцену, коли то повногрудий жіночка, обвішана орденами, з відзнакою делегатиції „Киргизської ССР“, пішла в ресторан до туалету помістись. Дружина автора за деякий час пішла також туди і побачила, як та делегатка, скинувши з себе мало не весь одяг і склавши його разом з орденами на стільці, пусстила на себе воду з крану. В той момент увійшла прислуга — росіянка. „Ти свиня! — крикнула вона. — Не мاشи культури! Якщо не вмієш пристойно поводитися в Москві, то залишайся в влома“. При цьому вона зовсім не вважала на (Закінчення на стор. 4-й)

о. Іриней Готра, ЧСВВ

ПОВОРОТ МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО ІЗ ЗАСЛАННЯ

(Сповід його особистого секретаря)

(2)

Митрополит залишався у Бершаді ще кілька днів. Богослужбю відправляв у костелі, який прилягав до парку графа Шептицьких. В той час Митрополит дав трудну місію для людей Бершаді. Православних було тут мало, більше латинників, з яких лише незначна частина говорила по-польськи, а більшість українською мовою. Сміялися з них поляки, мовляв, які вони католики, коли не вміють говорити по-католицьки, тобто по-польськи.

Митрополит ранком, по Службі Божій вголосував науку — українською мовою — про правду віри, а по полудні переводив катехизацію.

З Бершаді виїхавши ми до Жабокряча, до панства Бжозовських, дальшої

Рішилися їхати до Києва. І добре сталося, що не поїхали до Житомира, бо якраз в той день відбувався там суд над православним єпископом Євлогієм Георгієвським, і місцеві мешанки могли б подумати, що Митрополит приїхав на суд. З Фастова хотів я телефонічно сполучитися з Києвом і дати знати на прихоредство про наш приїзд, але не міг добитися сполучення ні з Фастовом, ні із залізничної станції в Києві.

До Києва приїхали ми десь коло півночі, а на приходстві Нового Костелу, де я мешкав перед виїздом, добилися дуже добре по півночі. Стояли зіднявши браму і ми виїхали на другий поверх, де мешкав о. Шафранський, у якого мав я кімнату. На цьому коридорі мешкали ще два катехети, які в неділі й свята допомагали парохом у душпастирській праці.

Усі мої старання розбудити господаря були безуспішні. Попрохидилися сусіди і з цілою силою гримали в двері, але також без успіху. На коридорі стояла софа, і я попросив Митрополита, щоб сів відпочити, а сам пішов до лазні, де була моя постіль, витягнув з неї подушку і приніс Митрополиту. Він сказав, щоб я сів біля нього і поставив подушку так, щоб з одного боку була його голова, а з другого м'я. І так ми задрімали, а як стали нас будити, то зміняли свої місця.

Над ранком о. Шафранський прокинувся, і я злегка застукав до дверей. Він став перепрошувати Митрополита за цю пригоду. Митрополит усміхнувся і пішов митися до лазні.

В салюночній приготування престіл, перед яким Митрополит відправляв Службу Божу. Навіть під час відпустки — перенесення мошей св. Николая — відправляв Службу Божу в кімнаті.

На підпест св. Николая приїхав з Житомира латинський єпископ Ігнатій Дубовський. На обід запросив парох і митрополита Кир Андрея. Стали сідати, і єпископ Ігнатій каже:

— Тішусь, що можу пові-
стити вас, Ексцеленцією як
свого гостя, — і просить на
перше місце. На це Митро-
полит:

— Тішусь, що можу пові-
стити вас, Ексцеленцією як
свого гостя, хоч не у єзусу

домі, — і просить спископа на перше місце.

Хвилина церемоній, хто має зайняти перше місце, і нарешті Митрополит сів на перше місце, а єпископ Ігнатій по правій його руці. Польські духовники переморгнувшись, мовляв, Митрополит відважився підкреслити свої претенсії на київський престіл, хоч Кир Андрей був також митрополитом київським. Аж по обіді польське духовенство виявило своє обурення з приводу претензії Кир Андрея.

У Києві Митрополит Андрей заложив греко-католицьку церкву, яка була легату — перенесення мошей св. Николая — відправляв Службу Божу в кімнаті. На підпест св. Николая приїхав з Житомира латинський єпископ Ігнатій Дубовський. На обід запросив парох і митрополита Кир Андрея. Стали сідати, і єпископ Ігнатій каже:

— Тішусь, що можу пові-
стити вас, Ексцеленцією як
свого гостя, хоч не у єзусу

домі, — і просить спископа на перше місце.

Хвилина церемоній, хто має зайняти перше місце, і нарешті Митрополит сів на перше місце, а єпископ Ігнатій по правій його руці. Польські духовники переморгнувшись, мовляв, Митрополит відважився підкреслити свої претенсії на київський престіл, хоч Кир Андрей був також митрополитом київським. Аж по обіді польське духовенство виявило своє обурення з приводу претензії Кир Андрея.

У Києві Митрополит Андрей заложив греко-католицьку церкву, яка була легату — перенесення мошей св. Николая — відправляв Службу Божу в кімнаті. На підпест св. Николая приїхав з Житомира латинський єпископ Ігнатій Дубовський. На обід запросив парох і митрополита Кир Андрея. Стали сідати, і єпископ Ігнатій каже:

— Тішусь, що можу пові-
стити вас, Ексцеленцією як
свого гостя, хоч не у єзусу

домі, — і просить спископа на перше місце.

Хвилина церемоній, хто має зайняти перше місце, і нарешті Митрополит сів на перше місце, а єпископ Ігнатій по правій його руці. Польські духовники переморгнувшись, мовляв, Митрополит відважився підкреслити свої претенсії на київський престіл, хоч Кир Андрей був також митрополитом київським. Аж по обіді польське духовенство виявило своє обурення з приводу претензії Кир Андрея.

У Києві Митрополит Андрей заложив греко-католицьку церкву, яка була легату — перенесення мошей св. Николая — відправляв Службу Божу в кімнаті. На підпест св. Николая приїхав з Житомира латинський єпископ Ігнатій Дубовський. На обід запросив парох і митрополита Кир Андрея. Стали сідати, і єпископ Ігнатій каже:

— Тішусь, що можу пові-
стити вас, Ексцеленцією як
свого гостя, хоч не у єзусу

домі, — і просить спископа на перше місце.

Хвилина церемоній, хто має зайняти перше місце, і нарешті Митрополит сів на перше місце, а єпископ Ігнатій по правій його руці. Польські духовники переморгнувшись, мовляв, Митрополит відважився підкреслити свої претенсії на київський престіл, хоч Кир Андрей був також митрополитом київським. Аж по обіді польське духовенство виявило своє обурення з приводу претензії Кир Андрея.

У Києві Митрополит Андрей заложив греко-католицьку церкву, яка була легату — перенесення мошей св. Николая — відправляв Службу Божу в кімнаті. На підпест св. Николая приїхав з Житомира латинський єпископ Ігнатій Дубовський. На обід запросив парох і митрополита Кир Андрея. Стали сідати, і єпископ Ігнатій каже:

— Тішусь, що можу пові-
стити вас, Ексцеленцією як
свого гостя, хоч не у єзусу

домі, — і просить спископа на перше місце.

Хвилина церемоній, хто має зайняти перше місце, і нарешті Митрополит сів на перше місце, а єпископ Ігнатій по правій його руці. Польські духовники переморгнувшись, мовляв, Митрополит відважився підкреслити свої претенсії на київський престіл, хоч Кир Андрей був також митрополитом київським. Аж по обіді польське духовенство виявило своє обурення з приводу претензії Кир Андрея.

У Києві Митрополит Андрей заложив греко-католицьку церкву, яка була легату — перенесення мошей св. Николая — відправляв Службу Божу в кімнаті. На підпест св. Николая приїхав з Житомира латинський єпископ Ігнатій Дубовський. На обід запросив парох і митрополита Кир Андрея. Стали сідати, і єпископ Ігнатій каже:

— Тішусь, що можу пові-
стити вас, Ексцеленцією як
свого гостя, хоч не у єзусу

домі, — і просить спископа на перше місце.

Нью Йорк випередив Філадельфію й зайняв перше місце у збірці на Національний Даток УНКА

Нью Йорк — 3 канцелярії УНКА інформують, що підсумки збірки на Український Національний Фонд, зроблені при кінці листопада, виявили, що громада в Нью Йорку вперше від років перевернула Філадельфію, зібравши вже в цьому році суму \$ 6,603.95 національного датку. За нею знайшла Філадельфія із сумою доларів 5,509.20 та Шінгаго дол. 2,096.50. Всі інші громади не дійшли ще до суми двох тисяч доларів, хоч в останніх днях значно підвищили свій уділ у збірці.

Замітте, що за останній тиждень число громад, які склали тисячу доларів, або більше, зросло з 11 на 13. Цією новиною громадами є Мінеаполіс і Вашингтон. Ряд громад наблизився до тисячі межі й не має сумніву, що число таких прикладних громад в найближчих днях і тижнях збільшиться, а до кінця року напевно подвоїться. Повинно бути точною амбіцією всіх наших громад, щоб досягти збірки датку серед своїх громадян бодай до тисячі доларів. Сто громад по тисячі й наслідки збільшиться б бюджет УНКА.

Слід додати, що, порівнюючи з попереднім станом, в таблиці найуспішніших у збірці громад відбувся ряд пересувань. Поправили своє місце в таблиці громади невелика громада Янгстаун, яка пересунулася з дев'ятого 7 на 4 місце, та Сиракузи з 9 на 8 місце. Інші громади зберегли попереднє місце, або дали себе інших випередити.

На першому грудня ч. р. став зматан поміж громадами у збірці національного датку представлявся так:

1. Нью Йорк	\$6,603.95
2. Філадельфія	5,509.20
3. Шінгаго	2,096.50
4. Янгстаун	1,846.24
5. Дітройт, Метр.	1,681.25
6. Джерзі Сіті	1,676.00
7. Дітройт-Схід (Гемтремк)	1,519.00
8. Сиракузи	1,378.00
9. Клівленд	1,271.00
10. Рочестер	1,168.00
11. Ньюарк	1,075.00
12. Мінеаполіс	1,065.00
13. Вашингтон	1,061.50

Додати б, що сусід Ньюарку — Ірвінгтон, який під географ. і громад. глядом часто ідентифікують з Ньюарком, в якому тепер є окремий Від. УНКА, склав окремо \$835. В суму збірки Нью Йорку входять всі його ділянки Мангеттен, Бруклін, Бронкс, Квінс, Асторія, Флашинг і Статен Айленд.

До тисячі доходять такі невеликі громади, як Балтимор, що збрала до листопада \$944.45, Лорейн — \$840 і Нью Бронкс, що уже зібрав \$680.00. Ці громади заслуговують на окреме почесне відзначення. Вони здавна відзначалися в збірці національного датку.

Ще тільки чотири тижні залишилися для закінчення щорічної збірки національного датку. Треба, щоб всі свідомі громадяни в тому часі склали свій щедрий даток на дальшу успішну працю УНКА для добра і поваги української громади в ЗДА та української справи у світі, а Відділи УНКА та всі збирачі національного датку, щоб не оминули ні одної свідомої української родини й людини, і не пригадали їй її рокового обов'язку скласти свою частину національного оподаткування на потреби своєї громади й нації.

ПЛАСТ-ПРИЯТ в ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж.
— запрошує на —
РІЗДВЯНИЙ БАЗАР
в неділю, 12-го грудня 1965 року
від 9-ої рано до 5-ої по пол.
в укр. кат. школі св. ВОЛОДИМИРА
в ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж.
Різдвяні дарунки, різдвяне печиво, кераміка, вишивки, забавки. Виграші (кожний має виграш). Тепло і затишок.
Весь дохід на придбання Пластової Домівки.

Увага! Обв'я! Увага!
ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ
ВІДІЛУ ОБВ'Я НЬО ЙОРК
для звітуння теперішніх та обрання нових Керівних Органів — відбуються
в суботу, 18-го грудня 1965 року
о год. 6:00 вечора
в горішній залі Літературно-Мистецького Клубу
в Нью Йорку при 149 Друга Емпайр
зі статутним порядком нарад.
УЧАСТЬ УСІХ ЧЛЕНІВ ОБОВ'ЯЗКОВА
Якщо в означений годині не прибуде вимагане статутним кворум, Збори проходять важно на одну годину пізніше при наявному числі учасників.
УПРАВА ВІДІЛУ ОБВ'Я НЬО ЙОРК

Рочестер, Н. Н. КОНЦЕРТ ХОРУ „ДУМКА“

Дозволять читачі, що в сьгодні прекрасно виконували підпояс з ними своїми враженнями з концерту хору „Думка“, який відбувся у нас 25-го листопада. Українці нашого міста були порушені небуденною подією і зацікавлені концертом було велике. Це приїжджали гарячі поклонники пісні, що свій труд, здоров'я й віддають, що по важкій щоденній праці співають на проби, що жертвуючи собою, йдуть у далеке турне в Рочестер, Боффало, Торонто, везучи наш великий скарб, надбання цілих поколінь — пісню. Слава їм усім разом і кожному зокрема, за те, що розгрівають своєю піснею наші душі, що вливають надію в наше серце, що не дають приспати тих добрих іскор, що ще жевріють.

Та ще з великою нетерпелістю ждали ми на співаків-солістів, які мали виступити з хором, зокрема на пані Андреаді, якої Рочестер не мав ще нагоди почувти. Велика подяка відділу УНКА Рочестер, який щиро займався імпрезою. Це було видно у піднямленні великої залі, у двох фортепіанних на сцені, у чудових квітах піднесених хорів, у ніжних трояндах, дарованих пані Андреаді. Все було невимушено, елегантно, щиро. І так же щиро й оваційно вітала диригента, солістів і хор публіка, яка залю на дві тисячі місць виповнилася майже вщерть.

Відкрив концерт адвокат В. Андрушин, голова місцевого Відділу УНКА, вітаючи тепло гостей. Першою точкою програми „Да воскреснет Бог“ Д. Бортнянського, хор відразу виявив свою силу й техніку. Прекрасні динамічні контрасти поновили публіку. Диригент Іван Задорожний диригував весь час без нот, спокійними рухами володів хором.

Пані Галина Андреаді представила слухачам у двох піснях: Барвінського „Ой люлі, люлі“, чудові речі, може трохи тяжкий для сприйняття пересічного слухача і в переложенні на українську мову „Хтось недавно уночі співав про любов мені“ з опери Россіні „Цирюк Савільський“. Про незвичайну якість, силу й широкі скляні голоси пані Андреаді писали вже фахівці, я тільки хотіла б додати, що співачка робить це велике враження своєю молодістю, милою появою, а спеціально своєю граціозною й елегантною поведінкою на сцені. Кожний рух, кожна усмішка показують на незвичайну тоність культури нашої артистки — співачки.

Слідуюча річ кантата для чоловічого й мішаного хорів „Вибір гетьмана“. Кантату написав Борис Кудрик у 1934 році з нагоди 35-ліття коломийського Бояна. Фортепіанний супровід доробив Микола Фоменко, працюючи щиро над ним коло пір року. Оба піяністи, Олек. Берник і Олек. Омель

Голова хору „Думка“ мгр Крушельницький подикував зі зворушенням за тепле прийняття й захоочував до плекання української пісні. Люба Цегельська - Г.

У Британському парламенті зголошено інтерпелляцію проти зловживання підслуховувальними апаратами. Вони в Англії у вільному продажі, від 200 до 500 дол., у формі пуделок з срінками, каламарів, рямок на образи, жіночих косметичних пуделок, годинників і т. д. Іх посидання дозволені, але користування ними залежить від дозволу, що його дає — а дуже рідко випадає — британське Міністерство пошт.

Інкстер, Міннігетс УКРАЇНСКА МОЛОДЬ ВЕРЕ УЧАСТЬ В „ТІЖНІ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ“

Місто Інкстер лежить на двадцять миль на захід від Дітройту, Міннігетс. Донедавна було це фермерське село, але зі скорим ростом населення дістало статус міста. Є там багато нових церков і першорядно вивічуваних шкіл, а кілька з них ми оглядали. В полудневій частині Інкстеру є багато чорного населення, північна майже вся біла. В одній школі Інкстеру працює вчителька п. Маріон Куцло, англійсько-шкотського походження, яка кілька літ тому виїхала заміж за українця п. Івана Куцла. Пані Куцло прийняла наш обряд бував разом з чоловіком на наших імпрезах. Вона полюбила нашу культуру і бат-ківчину її чоловіка.

Вона вже кілька літ записана не тільки школярів до молоді, але також старше громадянство з українською справою. Інкстер відзначав цього року вчорашню „Тижню Об'єднаних Націй“. Були різні імпрези, парадний похід вулицями міста, в якому взяла участь українська молодь і вона дістала від жорі першу нагороду за строї. Гарний був вечір 27 жовтня, який приніс для зібраної молоді і старших багату програму. Були представники міста, школярів, а батьки школярів. Програма вечора проходила у великій залі, стіни якої були обвішані з бандурою, українська дівчина з коромеслом при ко-лоді. Були вивішені прапори різних націй, а між ними й наш. По столах лежали програми, а на кожній програмі прапор якоїс нації. Всі дістали добру вечерю, були також українські голубці з кухні п. Куцло. В програмі були цим разом танки і трохи співу. Виступали різні народності, а між ними й українська молодь з танками аж чотири рази. Був гопак, козачок, чумаки і запорожці з шаблями. Українські виступи всім подобалися. Душею цілого вечора була пані Куцло, а молоді запевнячі чотири рази викликали українця. Українську молодь вивчили танки п. Микола Наюков з Дірборну.

Родичам до уваги треба сказати, що як щиро для своїх дітей українські громадяни, то повинні порадитись знавців цієї справи, а не мішати стилі зі всіх земель. Кожний таюк ви-грає і його одягу, і на це треба звернути увагу, бо, часом, на таких імпрезах бу-ли різні рисунки, між іншими український коза-к вояку, що розуміють-ся на народних строях. На вечері було також кілька нарядів українців, а між ними й о. І. Прокопович, па-рох Дірборну. Всі часопи-ми міста помістали згадку про той вечір.

I. Бідоує

ЗАЗІВ

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Нью Йорку — Відділ УНКА закликає Українське Громадянство до якнайшвидшої участі у Святощій Кошторі з нагоди щорічних уродим Митрополита Кир Андрея Шептицького.

Ного постать занесена в Історію нашого народу, без огляду на різницю обрядів, золотими буквами ВЕЛИКИЙ УКРАЇНЕЦЬ, ЦАРСЬКИЙ ВІЗНЕС НА СИБІРІ, ПЕРЕСЛІДОВАНИЙ ОКУПАЦІЙНИМИ ВЛАДАМИ ПОЛЬСЬКОЮ, НІМЕЦЬКОЮ ТА КОМУНО-МОСКОВСЬКОЮ, РЕВНИЙ ОБОРОНЕЦЬ СВОГО НАРОДУ, А ТЕЖ УСІХ ТИХ, ЩО ПОТЕРБУВАЛИ ЙОГО ПОМОЧІ, СЛУГА БОЖИЙ МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ, БУВ ВОЛОДАРЕМ НАШИХ ДУШ І ТАКИМ ЗАЛИ-ПНІВСЯ НА ВСЕ.

Тож нашим обов'язком прибути в дні 12-го грудня 1965 р. в 6-й год. вечора до аудиторії Фешен Інституту — 225 Вест 24-та вулиця в Нью Йорку — на присвячений йому урочистий Коштор, з якого дохід призначений у цілості на його благодійний фонд.

Того самого дня, 12-го грудня 1965 р. в 11-й год. ранку, відправитиметься в Балтію церква св. Юрія в Нью Йорку при 7-й вулиці — Свята Літургія в наміренні Ного благодійності.

Рішюк того дня, буде передана вулиця збірка до лущок на благодійний фонд, а жертвувачі одержать пам'яткові жетони.

Діловий Комітет Свята у складі членів Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Нью Йорку 1) Хор, 2) Відділ Т-ва „Обнова“ і 3) Відділ ч. 201 „Провидіння“ — всіх трьох почесно називає Митрополит Андрей Шептицький — подбав про багату мистецьку програму.

З уваги на можливість прибуття на Коштор представників інших народів, наложити заміти місця вчасніше.

День 12-го грудня 1965 р. є днем присвячення відданню святощій б. п. Митрополитові Андрею Шептицькому. Інші організації повинні звернутись за своїми імпрезами, особливо в порі, в якій відбуватиметься Святощій Коштор.

Управа Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Нью Йорку — Відділ УНКА

3. грудня 1965.

ПОВІДОМЛЕННЯ
ПРОСИТЬСЯ ВСІХ, ЩО ДОВГУЮТЬ ЗА ОГОЛОШЕННЯ ВИРІВНІТИ НАЛЕЖНІСТЬ ЗА НИХ ДО 25-ГО ГРУДНЯ Ц. Р.
РІВНОЧАСНО ПРИГАДУЄТЬСЯ, ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ ПОМІЩУВАТИМЕ ОГОЛОШЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМ ЧИ ОСОБАМ, ЯКІ НЕ ВИРІВНІЛИ ПОПЕРЕДНІХ РАХУНКІВ.
АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ“

Українські Натолицькі Товариства: ВІДІЛІ УКАО І ТУСК „ОБНОВА“, ВІДІЛІ УКРАЇНСЬКОГО ХРИСТІАНСЬКОГО РУХУ І МАРИНСЬКІ ДРУЖИНИ ЖІНОК

в порозумінні з Відділом Українського Конгресового Комітету Америки в Філадельфії

в суботу, 11-го грудня 1965 року

— відбується —

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

з приводу сторіччя з дня Ного народження.

В ПРОГРАМІ:

Промови: Віпрет, о. Декана Митрополита Харини і Віпрет, о. Ректора Константина Бердара; виступ передових вокальних і музичних мистців: Ш. Ордасі-Баранська, сопрано; М. Чумаченко, скрипка; Чоловічий Хор „Прометей“; аккомпаніюють: Л. Бульба, проф. З. Маркович, проф. Б. Перфецький; декламація: Я. Плот-Рудаківич; прочитання виївнїтків з Послання Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

Початок: 7-ма год. вечері

Зала: BENJAMIN FRANKLIN HIGH SCHOOL

Broad & Green Sts.

Закликаємо вірних прирштувати до Святої Сповіді і Святої Причасті в наміренні успіху благодійницького процесу Слуги Божого Митрополита Андрея — під час Служби Божих, в неділю, 12-го грудня 1965 року

Квитки вступу на Академію можна набути в перед-продаж в українських крамничках: „Orion“, 4925 Old York Rd., „Bazar“, 823 N. Franklin St., „Ель Дорадо“, 511 W. Girard Ave., п. Лукасевич, 24th & Brown Sts. і п. М. Мисішина, Tucony & Margaret Sts.

ПОДЯКА

У важкій хвилюванні тяжкого болю і смутку, яке переживавмо по втраті НАШОЇ УЛОВІЛНОЇ ДРУЖИНИ, МАМИ, ДОНЬКИ І СЕСТРИ, яка згинувла трагічно і відійшла у Вічність з Волі Всевишнього дня 2 жовтня 1965 року.

АННА ОЛЕКСІЄНКО

Не в силах пережити тяжкого горя, яке настигло нас несподівано, та дякуючи нашим Прихильникам та Знайомим, які в час нашого смутку поспішили потішити особисто чи листом.

Подякувати всім особисто не в силах, а тому цією дорогою висловлюємо УСІМ ШИРО ПОДЯКУ.
Дякуємо з глибини серця всім о. Прот. Ф. Дятелювичу за відправлення жалобних Панахид, 3 жовтня при домашній покійній Анни, 10 жовтня в ДЕНЬ ДЕВ'ЯТИЙ і 14-го листопада в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ. Дякуємо о. Прот. Дятелювичу за таку глибоку і зворушливу промову при доми-ни, де в своїх словах підкреслює Покійної заслугу і по-жертву для Храму Божого в Денвері. Рішюк щиро дякую Отцю Федорові та Пані Матті за відвідування мене в моїй домі під час самоти, та за широкі слова потіхи.

Сердечну подяку складаємо о. Протопресвітерію Ф. Біленькому з Шінгаго, за відправні в потребі нашого заведення п. Музики дня 5 жовтня та за Покорний Св. Богослуження в Катедрі Св. Володимирів в Шінгаго дня 6 жовтня, як рішюк щиро подяку складаємо за змислові слова про По-кійну Анну та за пастірські слова потіхи. Рішюк дякуємо за відправлені Зауважливий Панахиди дня 10 і 14 листопада в ДЕНЬ СОРОКОВИЙ.

Дорогому мому Побратимові о. Митрофорову Протопресвітеру С. Івановичу з Клівленда, складаємо щиро подяку в імені моїм і Родини Покійної, за відправлені Панахиди та за молитви, які згадує кожної Св. Літургії Ім'я Покійної Анни. Дякую рішюк за широкі слова потіхи Ва, п. Матті і Доньці, які надіслали листом.

Складаємо щиро подяку Дириг. Ів. Стаціонарній та Членам Церковного Хору Церкви Св. Покрови в Денвері, які щиро брали участь при домашній, а також і на комах відправках Панахид.

Голові Сестринства п. Заводоуничової дякуємо щиро за промову при доми-ни, де Голова Сестринства підкреслює, велику жертвенну працю, яку вложили Покійна для нашої Парафії в Денвері як Голова Заступниця, та пожертвувала багато широким. Рішюк дякуємо всім Сестринцям за алмастувальні в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПОМИНОК, на котрих збиралася Парафія і Знайомі наші, щоб аманувати ПАМ'ЯТЬ б. п. АННИ, а також дякуємо Управі Сестринства, що вислала на Церкву-Пам'ятник в Банд-Брук 25 дол. і тим вшанували пам'ять покійної Анни.

Сердечну подяку висловлюємо організаціям м. Шінгаго ОБВ'Я, СВВ, УВК, яких представники особисто зложили співчуття.

Щиро-сердечну подяку складаємо всім, які надіслали квіти, та зложили пожертву на Св. Службу Божу. Вн. Генералової Ф. Ом.-Павленкової, п. Чопівської, п.ні Січевської, п. Карп'юк, п. Семенової, п. Гнатилиш, п. Гло-йової, п. Зеньків, п. Омельченко, п. Мельничук, п. Маньковський, п. Стеця, п. Ковальчук, п. О. Доманчук, п. Сидяковський, п. Е. Доманчук, п. Крайовий, п. Клебан, п. Куйбід, п. Сенікам, п. Гавриш, п. Ло-анський, п. Якимович, п. Рибаків, п. Натіш, п. Куд-лінський. Рішюк дякуємо і тим, які не висловлені тут в списку не мали чини приршту, а дали рішюк на Св. Службу Божу. НЕКАЖ ВАС ГОСПОДЬ ВІНАГОРОДИТЬ І МАЄ ВАС ВСІХ В ОНІИ.

Сердечну дяку за листи співчуття, які надіслали на мою адресу. Особливо дякую за широкі і зворушливі слова про Покійну Ва. П. Ген. Пор. О. Виноградський і Дру-жину. Широкі слова потіхи складаю Ва. Мін. Ген.-Пан. А. Боквої, Ва. П. Ген.-Пор. М. Садковського, Ва. П. Ген.-Пор. М. Кратові і Дружину, Ва. Мін. УНР. Вн. Проф. В. Мартосові, Вн. Генералові Петрові і Родині, Вн. Генералові Палай-Нейло і Синої, Вн. Полк. М. Яков, Вн. Полк. Н. Петренко і Родині в Англії, Вн. Проф. Миколюк, Вн. К. Помилюк, Вн. Родин, Вн. Ів. Баклович, Протопресвітерію о. Г. Тимковському в Ні-меччині, Вн. Тимковській і Родині.

Вн. Лявандорі і Синої, Вн. Добенькам, Вн. На-вядкам, Вн. Кальбам, Вн. Коріям в Англії, Вн. Глу-хорам в Австралії, Вн. Петрівським в Колорадо Стейт Патріот в Грілі, Групи Студентів з Денвер Університету, Вн. Джонстонові, Вн. Руселлі, Вн. Френсісові, Вн. Гене-кам, Вн. Старовітам, Вн. Л. Івченко, Вн. Ратасей, Вн. Зарішків, Вн. Нейтам, Вн. Врублівському, Вн. Ада-шевським з Польщі, і всім тим, яких через помилку не згадав в списку.

Складаємо щиро подяку Всім Особам, які брали участь в Покорному Відправі і своєю участю причислили до вшанування Покійної Анни.

Дякуємо Всім, які відправили Покійну Анну в Ос-тапню Дорогу на Вічний Спочинок та взяли участь в Не-минах.

Похоронному Заведенню Вн. Музиці і Синої вислов-люємо наші приршту і складаємо щиро подяку за таку гарний порядок і своєчасне поладження всіх справ за вча-нїт з похороном.

НЕКАЖ ГОСПОДЬ ВАМ ВІНАГОРОДИТЬ І МАЄ ВАС ВСІХ В ОНІИ.
ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ Б. П. АННІ,
ПЕТРО — ЧОЛОВІК, ДІТЕ І РОДИНА

Неділя, 12-го грудня 1965 р. Год. 4-та по пол.
НА ГРИЦІ У ЗАЛІ CONVENTION HALL при Boardwalk ATLANTIC CITY
— відбуються —
ПЕРШІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗМАГАННЯ У КОПАНОМУ М'ЯЧІ
у критій залі на траві і регулярній площі.
УСК (Нью Йорк) — „ТРИЗУБ“ (Філадельфія)
МІСТЕЦЬ 3.1А Б. МІСТЕЦЬ ЗДА
Вступ на змагання: чоловіки \$2.00; жінки \$1.00
Зголошення на виїзд автобусом (автобусами) на ці змагання приймає Упра-ва УСК-у в доміні при 12 St. Mark's Place, New York, число телефону AL 4-0031. Виїзд до Атлантик Сіті в неділю о год. 11-й рано з під доминок УСК-у.

ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ КОМІТЕТУ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЬО ЙОРКУ, ВІДІЛУ УНКА

ХОР ім. МИТРОПОЛИТА А. ШЕПТИЦЬКОГО, Т-ВО ОБНОВА, 201 ВІДІЛІ ПРОВІДІННЯ.
Відкриття — о. д-р. Ю. Катрій
Свят. Промова — д-р В. Ленцик
Послання Митр. Андрея в обо-роні Православних Церков — д-р Р. Осінчук
Квитки: \$2.50, \$2.00, \$1.00
АРКА, ЕКО, СУРМА І ПРИ КАСІ

НЬО ЙОРК, неділя 12-го грудня 1965 р., год. 6-та веч.
ЗАЛІ FASHION INST., 225 W. 24th ST.
СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ
В ПОШАНУ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА
АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО
У 100-ЛІТТЯ НАРОДЖЕННЯ

МІСТЕЦЬКА ПРОГРАМА:
Щ. Ордасі-Баранська
СОЛІСТКА Н. Я. МЕТ. ОПЕРИ
Роман Рудняцький
ПІЯНИСТ-ВІРТУОЗ
Смичкова Оркестра УМІ
ДИР. ПРОФ. В. ЦІСІК
Хор ім. Митр. А. Шептицького
ДИР. ПРОФ. Р. ЛЕВІЦЬКИЙ
Акомп. д-р І. СОНЕВІЦЬКИЙ

